Súd:	Okresný súd Bardejov
Spisová značka:	3C/571/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8215207949
Dátum vydania rozhodnutia:	24. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Andrea Daráková
ECLI:	ECLI:SK:OSBJ:2019:8215207949.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: Q. R. R.Ý., Y.. XX.XX.XXXX, E. U. X, XXX XX E., proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, so sídlom Špitálska 4, 816 43 Bratislava - Staré Mesto, o zaplatenie nemajetkovej a majetkovej ujmy titulom nesprávneho úradného postupu, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť titulom náhrady nemajetkovej ujmy žalobcovi sumu 3 000,- Eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Konanie v časti o zaplatenie majetkovej ujmy v sume 495,65,- Eur zastavuje.

III. Žalobcovi priznáva voči žalovanému 100% nárok náhradu účelne vynaložených trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 15.06.2009 sa žalobca domáhal pôvodne proti žalovaným 1/ Slovenská republika - Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovesnej republiky (ďalej len „žalovaný v 1. rade“) a 2/ Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovesnej republiky (ďalej len „žalovaný v 2. rade“, spolu ďalej len „žalovaní“), náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 514/2003 Z. z.“), pričom majetková ujma v sume 495,65,- Eur s prísl. mu mala byť spôsobená nezákonným rozhodnutím tunajšieho súdu v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach a nemajetková ujma v sume pôvodne 500,- Eur mu mala byť spôsobená nekonaním Národného úradu práce - Okresného úradu práce Bardejov (ďalej len „úrad práce“; konanie o tejto žalobe bolo pôvodne tunajším súdom vedené pod sp. zn. 2 C 106/2009, pozn.).

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že Okresný súd Bardejov, ktorý svojim rozsudkom sp. zn. 7 C 77/95 z 15.03.1995 vyhovel žalobe úradu práce podanej proti žalobcovi a žalobcu zaviazal zaplatiť úradu práce sumu 11 230,- Sk s prísl., rozhodol vo veci, ktorá nepatrila do jeho právomoci, pričom toto rozhodnutie bolo potvrdené aj rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 16 Co 265/95 z 13.09.1995. Tieto rozsudky prvostupňového a druhostupňového súdu považuje žalobca za nezákonné, pričom náprava bola podľa jeho názoru zjednaná až uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ktorý svojim uznesením sp. zn. 2 Cdo 53/1998 zo 17.06.1998 označené rozsudky prvostupňového a druhostupňového súdu zrušil, konanie zastavil a vec postúpil úradu práce (Národnému úradu práce - Okresnému úradu práce v Bardejov) ako vecne miestne príslušnému na ďalšie konanie, ktorý však v tejto veci do podania žaloby žalobcom nerozhodol, preto za jeho nečinnosť sa žalobca domáhal aj náhrady nemajetkovej ujmy.

3. V rámci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody podľa zákona č 514/2003 Z.z. sa žalobca obrátil so žiadosťou na obidvoch žalovaných, pričom v oboch prípadoch bol neúspešný. O uvedenom má svedčiť k žalobe pripojený list žalovaného v 1. rade (Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR) č. 21701/09 z 03.06.2009 a list žalovaného v 2. rade (Ministerstvo spravodlivosti SR) č. 22197/09/51 z 21.04.2009. Vzhľadom na uvedené sa žalobca domáhal náhrady jednako majetkovej škody v sume 495,65,- Eur a to ako náhrady skutočnej škody a ušlého zisku vrátane úrokov z omeškania z tejto sumy vo výške 17,6 % ročne od 01.08.1998 do zaplatenia a jednako sa domáhal aj úhrady nemajetkovej ujmy v sume 500,- Eur a úhrady trov konania.

4. Žaloba s prílohami bola žalovanému v 1. rade doručená 27.07.2009, ku ktorej sa vyjadril svojim podaním doručeným okresnému súdu 04.08.2009, v ktorom uviedol, že keďže zákon č. 514/2003 Z.z., na základe ktorého si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody nadobudol účinnosť až 01.07.2004, pričom podľa jeho § 27 nárok na náhradu škody, či už nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom sa spravuje okamihom, kedy tieto rozhodnutia boli vydané, resp. kedy došlo k nezákonnému postupu a keďže k nečinnosti úradu práce malo dôjsť pred viac ako desiatimi rokmi pred podaním žaloby, teda pred 01.07.2004, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 514/2003 Z.z., podľa žalovaného v 1. rade v danom prípade sa na posudzovanie nároku žalobcu má použiť zákon č. 58/1969 Zb., pričom súčasne poukázal na jeho § 22 v zmysle ktorého právo na náhradu škody podľa tohto zákona sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Vzhľadom na uvedené ustanovenie žalovaný v 1. rade vzniesol námietku premlčania voči žalobcom uplatnenému nároku, pričom, poukázal na skutočnosť, že žalobca o vzniknutej škode vedel skôr a to vzhľadom na opakované viaceré konania prebiehajúce na Okresnom súde Bardejov, konkrétne uviedol konania: sp. zn. 7 C/75/1999, sp. zn. 1 C/467/2001, sp. zn. 3 C/468/2001 a sp. zn. 2 C/48/2005. Vzhľadom na uvedené aj žalovaný v 1. rade navrhol, aby súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

5. Žaloba s prílohami bola žalovanému v 2. rade doručená 27.07.2009, ku ktorej sa vyjadril svojim podaním doručeným okresnému súdu 31.07.2009, v ktorom uviedol, že keďže škoda, nárok na náhradu ktorej si žalobca uplatňuje, bola spôsobená pred 01.07.2004, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 514/2003 Z.z., tak v zmysle § 27 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., by sa na posúdenie tohto nároku žalobcu má aplikovať zákon č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom (ďalej len „zákona č. 58/1969 Zb.“) s tým, že žalovaný v 2. rade súčasne uviedol, že v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. nárok na náhradu škody nemožno uplatniť do doby, pokiaľ rozhodnutie ktorým bola škoda spôsobená nebolo zrušené pre jeho nezákonnosť príslušným orgánom. S poukazom na uvedené žalovaný v 2. rade uviedol, že neuznáva právny titul pre náhradu škody uplatnenej žalobcom z dôvodu nezákonného rozhodnutia súdov, pretože rozsudok Okresného súdu Bardejov, ako aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach neboli najvyšším súdom zrušené pre nezákonnosť. Pokiaľ ide o žalobcom uplatňovaný nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, žalovaný v 2. rade uviedol, že zákon č. 58/1969 Zb. nárok na náhradu nemajetkovej ujmy nepoznal, poznal iba nárok na náhradu skutočnej škody. V súvislosti s vytýkanou nečinnosťou úradu práce žalovaný v 2. rade uviedol, že v tejto časti sa necíti byť pasívne legitimovaný, keďže nie je ústredným orgánom, ktorý by zodpovedal za činnosť bývalého úradu práce. Žalovaný v 2. rade taktiež vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku žalobcu na náhradu škody v zmysle § 22 zákona č. 58/1969 Zb., z uvedených dôvodov navrhol žalobu ako celok zamietnuť.

6. Na pojednávaní konanom dňa 03.12.2009 žalobca navrhol pripustiť zmenu žalobného petitu a to v tom zmysle, že tento by ostal nezmenený, pokiaľ ide o materiálnu škodu to znamená, že naďalej si uplatňuje zaplatenie 495,65,- Eur s úrokom z omeškania od 01.08.1998 do zaplatenia vo výške 17,6 % ročne, avšak žiadal pripustiť zmenu žalobného petitu pokiaľ ide o úhradu nemajetkovej ujmy a to namiesto pôvodných 500,- Eur požadoval 1 000,- Eur. Súčasne požadovanú majetkovú ujmu žalobca odôvodnil tým, že ju požaduje za nezákonné rozhodnutie Okresného súdu Bardejov sp. zn. 7 C 77/1995 z 15.03.1995 a potvrdzujúce rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 16 Co 265/1995 z 13.09.1995, ktoré boli ako nezákonné zrušené uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 53/98 zo 17.06.1998, ktorý súčasne konanie zastavil a vec postúpil na ďalšie konanie úradu práce v roku 1998, pričom táto materiálna škoda sa má rovnať sume 14 932,- Sk, ktorú nedôvodne úrad práce požadoval od žalobcu a ktorú žalobca úradu práce nedobrovoľne vyplatil. Žalobca žiadal vrátiť tieto peniaze späť, pričom táto suma mala vlastne korešpondovať so žalovanou sumou majetkovej ujmy, ktorej sa žalobou dožadoval. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, ktorú žalobca vyčíslil na 1 000,- Eur, túto požadoval z dôvodu nečinnosti alebo nekonania úradu práce, ktorý po odstúpení mu veci najvyšším súdom ešte v roku 1998,

je podľa žalobcu nečinný viac ako 10 rokov s tým, že žalobca uviedol, že žiada minimálnu sumu, akú by mohol žiadať.

7. Uznesením č. k. 2 C 106/2009-33 z 18.01.2010 okresný súd rozhodol o pripustení zmeny žalobného petitu v rozsahu ako sa ho domáhal žalobca na pojednávaní konanom dňa 03.12.2009, t.j. žalovaní sú povinný spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi materiálnu škodu v sume 495,65,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 17,6% ročne zo sumy 495,65,- Eur od 01.08.1998 do zaplatenia a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 1 000,- Eur a náhradu trov konania.

8. Na pojednávaní konanom 03.02.2010 žalobca upresnil, že sumu 14 932,- Sk, ktorú súčasne požaduje ako majetkovú ujmu, vrátil úradu práce z dôvodu, že aj keď označené rozsudky Okresného súdu Bardejov a Krajského súdu v Košiciach na základe ktorých mal túto sumu úradu práce vyplatiť boli najvyšším súdom zrušené, avšak do doby rozhodnutia najvyššieho súdu sa predmetný rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 7 C 77/1995 stal exekučným titulom, na základe ktorého exekútor od žalobcu túto sumu (vrátane exekučných trov) vymohol. Avšak vzhľadom na to, že tento rozsudok Okresného súdu Bardejov bol neskôr zrušený, žalobca sa domáha vrátenia mu tejto sumy ako majetkovej ujmy, pretože úrad práce túto sumu zadržiaca bez právneho titulu. Žalobca tiež upresnil, že žaloba smeruje proti Ministerstvu spravodlivosti SR z dôvodu jeho zodpovednosti ako nadriadeného orgánu voči súdom, ktoré takéto nezákonné rozhodnutia vydali a proti Ministerstvu práce, sociálnych vecí a rodiny SR z dôvodu, že je nadriadeným orgánom úradu práce, ktorý je nečinný od okamihu, keď mu vec bola najvyšším súdom v roku 1998 vrátená na ďalšie konanie.

9. Na pojednávaní konanom 25.03.2010 žalobca zotrvával na svojich skorších vyjadreniach s tým, že uviedol, že nesúhlasí s konštatovaním žalovaných, že jeho nárok na náhradu majetkovej ujmy je premlčaný, pretože uviedol, že vlastne za posledných 10 rokov, odkedy zaplatil spornú sumu úradu práce, ktorú podľa jeho názoru nebol povinný zaplatiť a ktorá mu mala byť vrátená, v podstate nerobí nič iné, iba sa domáha vrátenia týchto finančných prostriedkov, takže jeho nárok nemôže byť premlčaný.

10. Rozsudkom č. k. 2 C 106/2009 - 80 z 22.11.2011 okresný súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, pričom vo vzťahu k uplatnenému nároku majetkovej škody okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že je nepochybne pravdou, že úrad práce sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu, keď od neho prijal sumu 495,65,- Eur, pretože táto suma bola súdnym exekútorom vymožená pre úrad práce na základe súdnych rozhodnutí, ktoré neskôr boli rozhodnutím najvyššieho súdu zrušené, avšak aj napriek tomuto konštatovaniu okresný súd uviedol, že nárok žalobcu v tomto smere bol premlčaný, pretože žaloba bola podaná po viac ako desiatich rokoch od ich vydania, pričom obidvaja žalovaní vzniesli námietku premlčania. Vo vzťahu k náhrade nemajetkovej ujmy okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil tým, že nečinnosťou úradu práce žalobcovi žiadna nemajetková škoda alebo nemajetková ujma nevznikla.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) svojim rozsudkom sp. zn. 3 Co 76/2012 z 10.04.2013 potvrdil rozsudok okresného súdu č. k. 2 C 106/2009 - 80 z 22.11.2011 pokiaľ ide o zamietnutie žaloby v časti voči obidvom žalovaným o náhradu majetkovej ujmy na zaplatenie 495,65,- Eur spolu s úrokom z omeškania, avšak zrušil zamietajúci výrok rozsudku súdu prvého stupňa ohľadom náhrady nemajetkovej ujmy a to z dôvodu nepreskúmateľnosti jeho odôvodnenia. V tejto časti, t.j. v časti rozhodnutia o nároku na náhradu nemajetkovej ujmy krajský súd vrátil vec späť na ďalšie konanie okresnému súdu, pričom súčasne konštatoval, že okresný súd sa musí vysporiadať s okruhom pasívne legitimovaných subjektov, keďže za postup, resp. za nekonanie úradu práce nemôže byť zodpovedné Ministerstvo spravodlivosti SR (rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 20.05.2013).

12. Podaním doručeným okresnému súdu 14.10.2013 sa žalovaný v 1. rade (Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR) vyjadril k rozhodnutiu krajského súdu v ktorom poukázal na skutočnosť, že k spôsobeniu žalobcom požadovanej nemajetkovej ujmy malo dôjsť v súvislosti s nečinnosťou úradu práce v roku 1998, kedy bola vec úradu práce vrátená najvyšším súdom a teda má za to, že keďže škoda v tomto prípade nastala pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 514/2003 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť 01.07.2004, má teda za to, že na daný prípad sa nemá aplikovať tento zákon, ale zákon č. 58/1969 Zb., pričom ak sa bude podľa žalovaného v 1. rade uplatňovať v tomto prípade zákon č. 58/1969 Zb., tak v zmysle ustanovení tohto zákona, konkrétne § 22 je nárok žalobcu aj s náhradou nemajetkovej ujmy premlčaný.

13. Uznesením č. k. 2 C 106/2009 - 149 z 22.09.2014 okresný súd pripustil zmenu žalobného petitu v zmysle požiadavky žalobcu predloženej okresnému súdu na pojednávaní konanom 12.08.2014 a to tak, že žalovaní sú povinný spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi materiálnu škodu v sume 495,65,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 17,6% ročne od 01.08.1998 do zaplatenia a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 3 000,- Eur a náhradu trov konania.

14. Rozsudkom č. k. 2 C 106/2009-161 z 05.02.2015 okresný súd zamietol žalobu ako celok v časti proti žalovanému v 2. rade (Ministerstvo spravodlivosti SR) a konanie v časti týkajúcej sa žalovaného v 1. rade (Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR) vylúčil na samostatné konanie.

15. Krajský súd svojim rozsudkom č. k. 3 Co 154/2015-175 z 18.11.2015 potvrdil rozsudok okresného súdu č. k. 2 C 106/2009-161 z 05.02.2015 v zamietavom výroku o náhradu nemajetkovej ujmy vo vzťahu k žalovanému v 2. rade, v zamietavej časti o nároku na náhradu majetkovej škody vo vzťahu k žalovanému v 2. rade krajský súd výrok rozsudku okresného súdu zrušil a v tejto časti konanie z dôvodu res iudicata zastavil a súčasne odmietol odvolanie žalobcu proti výroku, ktorým bol vylúčený nárok žalobcu voči žalovanému v 1. rade (Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR) na samostatné konanie (rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 21.12.2015)

16. Počnúc právoplatnosťou rozsudku krajského súdu č. k. 3 Co 154/2015-175 z 18.11.2015 je konanie vo vylúčenej časti žalobného nároku proti žalovanému - Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR vedené pod novou sp. zn. 3 C 571/2015.

17. Na pojednávaní konanom 21.05.2019, ktoré sa konalo v neprítomnosti žalovaného, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil s odvolaním sa na svoje písomné vyjadrenie k veci zo dňa 08.10.2013 a 06.08.2014, na pojednávaní prítomný žalobca uviedol, že potom ako 01.03.1990 prišiel o zamestnanie, začal si toto zamestnanie hľadať sám, pretože bol živiteľom 5-člennej rodiny. Keďže si ho nemohol nájsť, v rokoch 1991-1992 sa prihlásil na úrad práce a poberal príspevok v nezamestnanosti. Avšak potom ako vyhral súdny spor s bývalým zamestnávateľom, ktorý ho prepustil v roku 1990 a ktorého súd zaviazal žalobcu opäť zamestnať, úrad práce od žalobcu začal žiadať vrátenie príspevku v nezamestnanosti, ktorý mu bol vyplatený a to v sume 14 932,- Sk. Keďže žalobca nevidel dôvod na ich vrátenie, spočiatku peniaze nevrátil a ani ich nemal z čoho vrátiť, preto si voči nemu tento nárok úrad práce uplatnil v súdnom konaní sp. zn. 7 C 77/1995, v ktorom konaní bol pred Okresným súdom Bardejov žalobca (úrad práce) úspešný a toto rozhodnutie bolo potvrdené aj Krajským súdom v Košiciach sp. zn. 16 Co 265/1995, avšak na dovolanie žalobcu najvyšší súd svojim rozhodnutím sp. zn. 2 Cdo 53/98 zo 17.06.1998 rozhodnutia tak Okresného súdu Bardejov ako ak Krajského súdu v Košiciach zrušil, konanie zastavil a vec postúpil na ďalšie konanie vecne príslušnému správnemu orgánu - úradu práce v Bardejove, ktorý do dnešného dňa v tejto veci nevydal žiadne rozhodnutie a žalobcovi nie je známe, či vôbec v tejto veci začal konať. Avšak keďže ešte pred rozhodnutím najvyššieho súdu sa rozsudok Okresného súdu Bardejov v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach stali právoplatným exekučným titulom, exekútor v exekučnom konaní sp. zn. EX/765/1997 na ich podklade sa domáhal od žalobcu zaplatenia týchto peňažných prostriedkov pre úrad práce, pričom žalobca pod tlakom, že mu bude zexekuovaný byt, si tieto peniaze od príbuzných požičal a tieto peniaze úradu práce vyplatil aj napriek tomu, že do dnešného dňa trvá na tom, že tieto vrátil bez akéhokoľvek rozhodnutia, t.j. bez právneho titulu, takže sa domnieva a je toho názoru, že tieto peniaze sú jeho a že nebol povinný ich vrátiť. Nemajetkovú ujmu žalobca pociťuje v tom, že v dôsledku nekonania úradu práce sa dostal do ťaživej životnej situácie, keď nemal z čoho uživiť rodinu, keďže aj napriek tomu, že vyhral spor s bývalým zamestnávateľom (niekdajšie ONV), tento ho napriek rozhodnutiu súdu do zamestnania opäť neprijal, pretože ONV už bolo v tom čase zrušené a bolo nahradené Okresným úradom, ktorý však s odôvodnením, že on nie je ich zamestnancom, mu dal opätovnú výpoveď, až napokon aj vďaka tejto situácii a početným sporom si žalobca napokon privodil vážne zdravotné problémy. Taktiež sa žalobca domnieva, že bola porušená zásada rovnosti pred záklonom a pred ústavou a že táto mu ako osobe bola popretá.

18. Na pojednávaní konanom 24.06.2019 žalobca uviedol, že trvá na svojej žalobe, pretože úrad práce podľa jeho názoru si „robil čo chcel“, nerešpektoval právoplatné uznesenie najvyššieho súdu, ktorému by sa mal každý podrobiť. Pokiaľ ide o odôvodnenie nemajetkovej ujmy, žalobca sa odvolal na svoje písomné stanovisko, ktoré krátkou cestou predložil do spisu, v ktorom poukazuje na judikatúru ESĽP a na judikatúru medzinárodného práva.

19. Okresný súd vykonal dokazovanie: výsluchom žalobcu, jeho písomnými vyjadreniami, písomnými vyjadreniami žalovaného, žalobcom predloženými listinnými dôkazmi, tak ako sú špecifikované v odôvodnení tohto rozhodnutia, obsahom spisu tunajšieho súdu vedeným pod sp. zn. 2 C 106/2009 a zistil tento skutkový stav.

20. Žalobca sa titulom jednako majetkovej ujmy, ktorá mu mala byť spôsobená vydaním nezákonného rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 7 C 77/1995 z 15.03.1995 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 16 Co 265/1995 z 13.09.1995, ktoré boli v dovolacom konaní zrušené uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 53/98 zo 17.06.1998 a jednako titulom nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala byť spôsobená nečinnosťou úradu práce potom ako mu v roku 1998 najvyšší súd uznesením sp. zn. 2 Cdo 53/98 zo 17.06.1998 postúpil vec na ďalšie konanie, domáhal podľa zákona č. 514/2003 Z.z žiadosťou u žalovaného predbežného prerokovania nároku na náhradu tejto škody, pričom žalovaný listom č. 21701/09 z 03.06.2009 žalobcovi oznámil, že v rámci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody ho neodškodní bez ďalšieho bližšieho odôvodnenia, s tým že na konanie o prerokovaní predbežného nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. sa neuplatňuje správny poriadok a teda žalovaný nie je povinný vydať v tomto konaní rozhodnutie, proti ktorému by bolo prípustné odvolanie.

21. Z uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 53/1998 zo 17.06.1998, ktorým najvyšší súd zrušil rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 7 C 77/1995 z 15.03.1995 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 16 Co 265/1995 z 13.09.1995, vyplýva, že tieto bolo zrušené pre procesné chyby, pretože obidva súdy pri svojom rozhodovaní o žalobe žalobcu - úradu prace proti Q. ako žalovanému o vrátenie sumy príspevku v nezamestnanosti, prijatím ktorej sa podľa úradu práce, žalovaný obohatil, tak podľa najvyššieho súdu tieto súdy použili na danú vec nesprávne ustanovenia Občianskeho zákonníka, pričom mali aplikovať zákon č. 1/1992 Zb. o zamestnanosti. Najvyšší súd konštatoval, že z dôvodu procesnej chyby, kedy tieto súdy vo veci konali, aj keď vec nepatrila do ich právomoci, konanie zastavil, označené rozhodnutia týchto súdov zrušil a vec postúpil príslušnému úradu práce, ako orgánu príslušnému na ďalšie konanie.

· nároku žalobcu na náhradu majetkovej ujmy v sume 495,65,- Eur s príslušenstvom (so 17,6% ročným úrokom z omeškania) voči žalovanému, ktorá mala byť žalobcovi spôsobená nezákonnými rozsudkami Okresného súdu Bardejov sp. zn. 7 C 77/1995 z 15.03.1995 a Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 16 Co 265/1995 z 13.09.1995, bolo od 20.05.2013 právoplatne rozhodnuté rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 2 C 106/2009 - 80 z 22.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3 Co 76/2012 z 10.04.2013.
22. Úrad práce, v príčinnej súvislosti s postupom ktorého mala byť žalobcovi spôsobená nemajetkovú ujma od postúpenia mu veci najvyšším súdom uznesením sp. zn. 2 Cdo 53/98 zo 17.06.1998 vo veci vydania rozhodnutia na základe ktorého by žalobca bol povinný vrátiť úradu práce v čase jeho nezamestnaností poberaný príspevok v nezamestnanosti, nekonal a ani konať nebude, pričom v liste doručenom okresnému súdu 06.06.2019 úrad práce oznámil cit.: „Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny po postúpení veci Najvyšším súdom SR pod sp. zn. 2Cdo 52/98 (správne má byť „sp. zn. 2 Cdo 53/98„ pozn.) zo dňa 17.06.1998 vo veci nekonal, nevydal žiadne nové rozhodnutie a ani konať nebude vzhľadom na to, že žalobca Ioan Kornelij Komanický dlžnú sumu 11 230,- Sk spolu s príslušenstvom uhradil dňa 05.02.1998.“.

23. Podľa § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) „Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti.“

24. Podľa § 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon o zodpovednosti za škodu“) v znení účinnom ku dňu podania žaloby „Tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.“

25. Podľa § 2 písm. a) zákona o zodpovednosti za škodu v znení účinnom ku dňu podania žaloby „Na účely tohto zákona výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb.“

26. Podľa § 2 písm. b) zákona o zodpovednosti za škodu v znení účinnom ku dňu podania žaloby „Na účely tohto zákona orgán verejnej moci je (1) štátny orgán, (2) orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.“

27. Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona o zodpovednosti za škodu v znení účinnom ku dňu podania žaloby „Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.“

28. Podľa § 3 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu v znení účinnom ku dňu podania žaloby „Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.“

29. Podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona o zodpovednosti za škodu v znení účinnom ku dňu podania žaloby „Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu.“

30. Podľa § 9 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu v znení účinnom ku dňu podania žaloby „Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.“

31. Podľa § 9 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu v znení účinnom ku dňu podania žaloby „Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.“

32. Podľa § 15 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu v znení účinnom ku dňu podania žaloby „Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.“

33. Podľa § 16 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu v znení účinnom ku dňu podania žaloby „Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.“

34. Podľa § 17 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu v znení účinnom ku dňu podania žaloby „Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.“

35. Podľa § 17 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu v znení účinnom ku dňu podania žaloby „V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.“

36. Podľa § 17 ods. 3 zákona o zodpovednosti za škodu v znení účinnom ku dňu podania žaloby „Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na (a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, (b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, (c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, (d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.“

37. Podľa § 19 ods. 1, 2 a 3 zákona o zodpovednosti za škodu v znení účinnom ku dňu podania žaloby „Právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

· Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.
· Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.“

38. Podľa § 27 ods. 1 a 2 zákona o zodpovednosti za škodu v znení účinnom ku dňu podania žaloby „Zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.
39. Zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi.“

40. Podľa § 1 zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o zamestnanosti“) v znení účinnom ku dňu podania žaloby „Tento zákon upravuje právne vzťahy pri poskytovaní služieb zamestnanosti.“

41. Podľa § 2 ods. 1 písm. b), c) zákona o zamestnanosti v znení účinnom ku dňu podania žaloby „Účastník právneho vzťahu na účely tohto zákona je Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny (ďalej len "ústredie"), úrad práce, sociálnych vecí a rodiny (ďalej len "úrad").“

42. Podľa § 12 písm. a), b) zákona o zamestnanosti v znení účinnom ku dňu podania žaloby „Do pôsobnosti ústredia patrí (a) riadiť, kontrolovať a koordinovať činnosť úradov v oblasti služieb zamestnanosti, (b) vypracúvať návrh priorít služieb zamestnanosti na príslušný rok a predkladať ho na schválenie Ministerstvu práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo").“

43. Podľa § 13 ods. 1 písm. k), y), z) zákona o zamestnanosti v znení účinnom ku dňu podania žaloby „Do pôsobnosti úradu patrí predkladať ústrediu návrhy na zriadenie zariadení na plnenie úloh podľa tohto zákona, vypracúvať analýzy a prognózy o vývoji trhu práce vo svojom územnom obvode a predkladať ich ústrediu, vykonávať mesačné a štvrťročné štatistické zisťovania o nezamestnanosti vo svojom územnom obvode a výsledky tohto zisťovania predkladať ústrediu.“

44. Podľa prvej vety čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.“

45. Okresný súd sa v prvom rade musel vysporiadať s otázkou pasívnej legitimácie žalovaného - Slovenská republika - Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky (ďalej tiež aj len „ministerstvo“), ktoré v zmysle cit. § 4 ods. 1 písm. c) zákona o zodpovednosti za škodu v znení účinnom ku dňu podania žaloby, môže byť z hľadiska aplikácie zákona o zodpovednosti za škodu, povinným subjektom iba v prípade ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva.

46. V danom prípade sa žalobca v prvom rade domáha náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala byť spôsobená v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom niekdajšieho Národného úradu práce - Okresného úradu práce Bardejov, ktorému v dôsledku či už názvoslovnej ako aj kompetenčnej transformácie v súčasnosti korešponduje Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov (ďalej len „úrad práce“), pričom z citovaných ustanovení zákona o zamestnanosti nepochybne vyplýva, že úrad práce je kompetenčne podriadený ministerstvu, ktoré je teda dôvodne pasívne vecne legitimovaným subjektom na konanie o žalobe žalobcu.

47. Žalobca sa žalobou domáha voči ministerstvu, ako orgánu do pôsobnosti ktorého patrí činnosť úradu práce, náhrady mu nemajetkovej ujmy v sume 3 000,- Eur, ktorá mu mala vzniknúť v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom úradu práce, ktorý nesprávny úradný postup ma konkrétne spočívať v nekonaní (nečinnosti) úradu práce, pretože od 31.07.1998, kedy bola úradu práce rozhodnutím najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 53/98 zo 17.06.1998 postúpená vec žalobcu (viď ďalej) na ďalšie konanie, úrad práce je v tejto veci nečinný a vo veci do dňa podania žaloby nerozhodol.

48. Žalobca sa domáha priznania mu náhrady nemajetkovej ujmy v príčinnej súvislosti s nekonaním (nečinnosťou) orgánu verejnej moci, t.j. domáha sa náhrady tejto nemajetkovej ujmy v príčinnej súvislosti s porušením jeho práva na prejednanie jeho veci v primeranej lehote, resp. bez prieťahov, ktoré právo má nepochybne procesný charakter, takže jeho porušenia sa dotknutá osoba (v danom prípade žalobca) môže domáhať v ktoromkoľvek štádiu trvania tohto porušenia. Inými slovami povedané, podľa okresného súdu porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov sa môže prejaviť v dlhšom časovom intervale a toto porušenie trvá do doby kým toto porušenie (nečinnosť) pretrváva, t.j. z charakteru tohto procesného práva vyplýva, že k jeho porušeniu nedochádza jednorázovo (nárazovo, údernícky), tak ako je tomu v príde nezákonného rozhodnutia, kde k porušeniu práva napr. na spravodlivé súdne konanie dôjde jednorázovo vydaním nezákonného rozhodnutia, avšak v prípade porušenia práva osoby na prerokovanie veci bez prieťahov, ktorému právu zrkadlovo korešponduje povinnosť orgánu verejnej moci konať vzhľadom na okolnosti promptne, k jeho porušeniu dochádza po celý čas pokiaľ orgán verejnej moci vo veci nerozhodne a neukončí tak stav právnej neistoty osoby, ktorá sa na neho so žiadosťou o rozhodnutie obrátila, t.j. právo na prerokovanie veci môže byť porušované po dlhší čas.

49. Prv než okresný súd pristúpil k vecnému prerokovaniu dôvodnosti žalobcom uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, musel sa vyporiadať jednako s námietkou premlčania vzneseniu žalovaným a jednako s námietkou žalovaného o aplikácii zodpovedajúcej právnej úpravy na danú vec.

50. Vzhľadom na vyššie vyslovený názor okresného súdu o procesnom charaktere postupu orgánu verejnej moci (žalovaného) spočívajúceho v jeho nečinnosti, k porušovanou ktorého môže dochádzať dlhší čas a v príčinnej súvislosti s ktorým sa žalobca náhrady nemajetkovej ujmy domáha, okresný súd uzavrel, že vzhľadom na vykonané dokazovanie (list od úradu práce doručený okresnému súdu 06.06.2019) v danom prípade v čase podania žaloby žalobcom stále pretrvával stav nečinnosti (nekonania) žalovaného (a jeho nečinnosť pretrváva aj v čase rozhodovania okresného súdu, pozn.), t.j. v čase podania žaloby bola nečinnosť žalovaného aktuálna (pretrvávajúca) a tak podanie žaloby bolo dôvodné, takže nemohlo dôjsť k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku, tak ako to vo svojej obrannej argumentácii uvádza žalovaný. Žalovaný totižto svoje stanovisko odvíja od skutočnosti, že k porušeniu povinnosť úradu práce konať došlo jednorázovo a to v roku 1998, kedy mu bola vec žalobcu najvyšším súdom postúpená a od tohto okamihu odvíja plynutie premlčacej lehoty, ktorú skutočnosť však vzhľadom na vyššie uvedené, ako aj v súlade s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky a ESĽP nemožno akceptovať. Uvedené inštitúcie konajú o poručení práva osôb na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, resp. v primeranej lehote kedykoľvek toto porušenie zo strany orgánu verejnej moci pretrváva a to dokonca v tej istej veci aj opakovane ak orgán verejnej moci nerešpektuje príkaz aby vo veci konal.

51. Z identických dôvodov ako sú uvedené vyššie okresný súd konštatuje, že vzhľadom na pretrvávanie nesprávneho úradného postupu žalovaného za ktorý podľa cit. § 9 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu možno považovať aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci alebo zbytočné prieťahy v konaní, ktorý stav nečinnosti pretrvával nie len v čase podania žaloby (15.06.2009), ale v podstate pretrváva doposiaľ, t.j. pretrvával v čase po nadobudnutí účinnosti zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorý nadobudol účinnosť 01.07.2004, podľa okresného súdu je aplikácia označeného právneho predpisu na daný prípad akceptovateľná a ústavne súladná, v zhode s cit. § 27 ods. 1 a 2 zákona o zodpovednosti za škodu v znení účinnom ku dňu podania žaloby.

52. Pokiaľ ide o dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, tento si uplatňuje v súvislosti s postupom úradu práce, ktorý do dňa podania žaloby a vlastne aj doposiaľ nevydal žiadne rozhodnutie, na základe ktorého by mal byť žalobca povinný vrátiť úradu práce sumu 11 230,- Sk (372,77,- Eur) s príslušenstvom (3% úrok z omeškania od 25.02.1995 do zaplatenia, pozn.), pretože súdne rozhodnutia, na podklade ktorých úrad práce prostredníctvom súdneho exekútora napokon od žalobcu tieto finančné prostriedky vymohol (žalobca ich súdnemu exekútorovi zaplatil dňa 28.01.1998 a 30.01.1998 a úradu práce boli súdnym exekútorom postúpené 05.02.1998) boli zrušené v dovolacom konaní najvyšším súdom a tak podľa žalobcu absentuje akýkoľvek právny titul (rozhodnutie) na základe ktorého by úrad práce mal nárok na ich vyplatenie od žalobcu.

53. Pre priznanie nároku požadovaného žalobcom okresný súd musel skúmať jednako (i) danosť nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci (v danom prípade úradu práce), jednako (ii) vznik nemajetkovej ujmy a napokon (iii) príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci na jednej strane a vzniknutou nemajetkovou ujmou na strane druhej.

54. Prv ako okresný súd pristúpil k skúmaniu danosti nesprávneho úradného postupu na strane úradu práce, pre úplnosť veci sumarizuje, že zo súvisiacich súdnych rozhodnutí (sp. zn. 2 C 106/2009) vydaných v danej veci mal preukázané, že potom, ako bol žalobca svojim zamestnávateľom prepustený zo zamestnania, bol evidovaný na úrade práce a poberal príspevok v nezamestnanosti od 06.02.1991 do 31.07.1991, pričom v tom čase prebiehal súčasne na základe žaloby žalobcu súdny spor o neplatnosť výpovede, ktorý spor vedený tunajším súdom pod sp. zn. 4 C 184/89 a sp. zn. 4 C 124/91 žalobca vyhral a súd zaviazal niekdajšieho zamestnávateľa, aby žalobcu opäť zamestnal a vyplatil mu za obdobie nezákonného skončenia pracovného pomeru ušlú mzdu, z ktorého dôvodu následne úrad práce požadoval od žalobcu titulom vrátenia bezdôvodného obohatenia vrátenie sumy, ktorá mu bola vyplácaná ako príspevok v nezamestnanosti za obdobie, za ktoré mu mala byť vrátená ušlá mzda. Keďže žalobca odmietal dobrovoľne túto sumu úradu práce vrátiť, úrad práce sa tohto nároku domáhal súdnou cestou, pričom tento nárok bol úradu práce ako žalobcovi odobrený rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 7 C 77/1995 z 15.03.1995 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 16 Co 265/1995 z 13.09.1995, na podklade ktorých súdny exekútor uvedenú sumu od žalobcu napokon vymohol, avšak stalo sa tak ešte pred tým, ako boli tieto označené rozsudky, ktoré boli exekučným titulom v rámci dovolacieho konania zrušené uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 53/98 zo 17.06.1998, pričom najvyšší súd súčasne vec postúpil na ďalšie konanie ako vecne príslušnému úradu práce, ktorý v danej veci doposiaľ žiadne rozhodnutie nevydal.

55. Pokiaľ ide o nesprávny úradný postup, ktorým je v danom prípade v zmysle cit. § 9 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu aj nečinnosť (nekonanie) orgánu verejnej moci, okresný súd konštatuje, že z vyjadrenia úradu práce doručeného okresnému súdu 06.06.2019 nepochybne vyplýva, že vo veci vydania rozhodnutia na základe ktorého by bol žalobca povinný vrátiť úradu práce sumu, ktorú poberal ako príspevok v nezamestnanosti, v čase po postúpení mu veci uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 53/98 zo 17.06.1998, t.j. od roku 1998 doposiaľ nekoná a ani konať nemieni a to aj napriek tomu, že okresný súd už vo svojom rozhodnutí č. k. 2 C 106/2009 - 80 z 22.11.2011, ktoré bolo pre toto konanie v rozhodnej časti potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3 Co 76/2012 z 10.04.2013 uviedol, že cit. “Je nepochybné, že bývalý NÚP - OÚP Bardejov, resp. Slovenská republika (keďže súdny exekútor od žalobcu vymohol aj trovy exekúcie) sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatili, pretože prijali od neho prostredníctvom súdneho exekútora spolu 495,65€, z právneho dôvodu, ktorý neskôr odpadol, pretože NS SR zrušil rozhodnutia, na základe ktorých bola táto suma vymožená.“ (pre úplnosť - uvedená suma žalobcovi nebola ako majetková ujma priznaná z dôvodu premlčania tohto nároku, pozn.).

56. Inými slovami povedané, z uvedeného nepochybne vyplýva, že úrad práce je od roku 1998 nečinný, t.j. nevydal vo veci vrátenia/nevrátenia príspevku v nezamestnanosti žalobcom žiadne rozhodnutie aj napriek tomu, že o povinnosti vydať takéto rozhodnutie mal vedomosť minimálne od vydania rozsudku okresného súdu č. k. 2 C 106/2009 - 80 z 22.11.2011, resp. ešte skôr od vydania uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 53/98 zo 17.06.1998, na základe ktorého muselo byť úradu práce ako orgánu verejnej moci, u ktorého je predpoklad, že pozná a na spoločenské vzťahy v jeho kompetencii aplikuje právo, zrejmé, že finančné prostriedky od žalobcu prijal bez právneho titulu, keďže súdne rozhodnutia, na základe ktorých boli tieto finančné prostriedky od žalobcu vymožené boli neskôr v dovolacom konaní vyššou súdnou autoritou zrušené. Uvedený nezákonný stav však úrad práce doposiaľ nenapravil a viac ako 20 rokov trvajúce prieťahy v jeho postupe sú nepochybné a objektívne.

57. Pokiaľ ide o druhý predpoklad priznania žalovaného nároku a to vznik nemajetkovej ujmy, okresný súd v prvom rade podotýka, že nemajetková ujma je kategóriou výsostne závislou od subjektívneho vnímania ujmy poškodeným, keďže za nemajetkovú ujmu možno považovať akúkoľvek ujmu, ktorá pre poškodeného neznamená priamu stratu na majetku, čiže nie je vyjadriteľná explicitne v peniazoch, ale postihuje inú ako majetkovú sféru poškodeného a to sféru osobnostnú. Ide hlavne o zásah do zdravia, cti, dôstojnosti, súkromia osoby, emocionálnej (citovej) oblasti, rodinného života a pod., pričom spravidla následky tejto ujmy bývajú veľmi závažné. Finančné prostriedky slúžia iba ako prostriedok zmiernenia tejto nemajetkovej ujmy, avšak v konečnom dôsledku sa môže táto ujma prejaviť aj v majetkových pomeroch poškodeného.

58. V danom prípade, vzhľadom na okolnosti veci, t.j. najmä na viac ako 20 rokov objektívne trvajúcu nečinnosť úradu práce, ktorá žalobcu nútila viesť nekončené súdne spory s vynaložením nie malých finančných prostriedkov, ktoré súdne konania môžu byť pre laika značene stresujúce, sú pre okresný súd uveriteľné subjektívne pocity žalobcu nespravodlivosti a krivdy. Žalobca, ktorý po prepustení zo zamestnania ostal bez práce (zamestnávateľ mu po vyhratom súdnom spore dal opätovnú výpoveď, pozn.) sa ako živiteľ rodiny dostal do nepriaznivej finančné situácie, kedy každý aj malý príjem bol potrebný a žiadaný, preto žalobca mal a má záujem, aby aj suma, ktorú úradu práce nedobrovoľne vyplatil a ktorú si musel požičať od rodiny bola, nech už je akokoľvek pre kohokoľvek zanedbateľná, aby teda bola zaplatená dôvodne, t.j. na základe právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej moci, ktorý je k jeho vydanou oprávnený. Uvedená skutková situácia teda nepriaznivo zasiahla do sociálnej, majetkovej ako aj rodinnej situácie žalobcu, keďže ako už bolo uvedené žalobca si na zaplatenie uvedenej sumy musel požičať od rodiny a taktiež musel finančné prostriedky vynakladať aj na súdne spory, t.j. na bránenie si svojho práva. V konečnom dôsledku aj tieto skutočnosti mohli svojou mierou prispieť k tomu, že žalobca onemocnel závažným nevyliečiteľným neurologickým onemocnením.

59. Napokon pokiaľ ide o danosť príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom (nečinnosťou úradu práce) a nemajetkovou ujmou, ktorú žalobca na základe svojich subjektívnych pocitov „ohodnotil“ na sumu 3 000,- Eur, okresný súd podotýka, že vzhľadom na okolnosti veci možno túto príčinnú súvislosť konštatovať, pretože nebyť nečinnosti úradu práce minimálne by nebol vedený tento, ako aj ďalšie súdne spory v minulosti s touto nečinnosťou súvisiace, pričom pokiaľ ide o vplyv tejto skutočnosti na psychickú pohodu a v konečnom dôsledku na zdravotný stav žalobcu, tento nie je možné vzhľadom na charakter tohto následku síce objektívne potvrdiť, ale ani vylúčiť. Každopádne vzhľadom na viac ako 20 rokov trvajúcu a stále pretrvávajúcu nečinnosť úradu práce, ktorého činnosť patrí do kompetencie ministerstva (žalovaného), okresný súd aj vzhľadom na judikatúru Ústavného súdu SR, ktorý za rok nečinnosti orgánu verejnej moci (súdu) priznáva podľa okolnosti veci cca 1 000,- Eur, uznal žalobcom uplatňovaný nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 3 000,- Eur za dôvodný a v okolnostiach veci za udržateľný, keďže samotné konštatovanie vzniku tejto ujmy nepostačuje na jej nápravu.

60. Podľa § 161 ods. 1 a 2 CSP „Ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").
61. Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.“

62. Podľa § 230 CSP „Ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.“

63. Zo súvisiaceho súdneho spisu vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 2 C 106/09 vyplýva, že potom ako bolo o nároku žalobcu na náhradu majetkovej ujmy v sume 495,65,- Eur s prísl., právoplatne rozhodnuté rozsudkom okresného súdu č. k. 2 C 106/2009 - 80 z 22.11.2011, ktorý v tejto rozhodnej časti s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3 Co 76/2012 z 10.04.2013 nadobudol právoplatnosť 20.05.2013, okresný súd omylom síce uznesením č. k. 2 C 106/09-149 z 22.09.2014 (právoplatné 30.10.2014) pripustil zmenu žalobného petitu opäť aj v rozsahu nároku označenej majetkovej ujmy v sume 495,65,- Eur s prísl., avšak vzhľadom na citované ustanovenia CSP, keďže by sa jednalo o konanie vo veci už rozhodnutej (res iudicata) a keďže sa jedná o neodstrániteľnú podmienku konania, okresný súd v časti žalobcom uplatneného nároku na náhradu majetkovej ujmy konanie zastavil.

64. Podľa § 255 ods. 1 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

65. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

66. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

67. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 CSP, keďže žalobca mal v predmetnom konaní plný úspech vo veci (k pripusteniu zmeny žalobného petitu aj o majetkovú ujmu došlo chybou súdu, pozn.), okresný súd mu priznal voči v konaní neúspešnému žalovanému 100 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania. O samotnej výške trov konania okresný súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci
(§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie
(§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak

odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.